

også diskutere, i hvor mange generationer de etniske minoriteter kan kræve modersmålsundervisning. Der er som bekendt ingen pligt til at tilbyde modersmålsundervisning til børn af forældre, der begge er født og opvokset her i landet – sådan har jeg i hvert fald forstået det – og det giver jo en vis afgrænsning af pligten.

Jeg synes også, vi må se på indholdet af modersmålsundervisningen. Den kan jo godt tilrettelægges sådan, at den bedst muligt styrker de tosprogede elever i deres tilegnelse af dansk kultur og sætter dem bedst muligt i stand til at følge med i andre af skolens fag. Det er også afgørende for Socialdemokratiets stillingtagen til spørgsmålet, hvilken betydning modersmålsundervisningen har for børnenes tilegnelse af det danske sprog; her afventer vi den endelige rapport fra Danmarks Pædagogiske Institut, og alene fordi vi er nødt til at afvente den, må vi afvise det foreliggende forslag.

Lad mig tilføje, at når man læser forslagsstillernes bemærkninger til beslutningsforslaget, kan man få det indtryk, at modersmålsundervisning er et alternativ til undervisning i det danske sprog. Det er jo ikke tilfældet, og det skal det heller ikke være. Vi lægger i Socialdemokratiet overordentlig stor vægt på, at børnene kan tale og forstå det danske sprog, når de begynder i 1. klasse, og vi har også gennem lovændringer givet kommunerne mulighed for at styrke indsatsen for, at det kan blive tilfældet; men det er måske ikke tilstrækkeligt. Vi mener i Socialdemokratiet, at det i hvert fald bør være en moralsk pligt for forældrene at sørge for, at deres børn kan dansk, når de skal begynde i børnehaveklasse eller i hvert fald i 1. klasse.

Jeg synes, vi skal overveje, hvordan vi kan styrke indsatsen her. Det vil helt afgjort være til gavn for de tosprogede børn, hvis de kan dansk, når de begynder i 1. klasse. Det vil forbedre mulighederne for en god start i 1. klasse, hvis alle kan undervises på det danske sprog, og det vil i hvert fald skabe større tryghed hos de danske forældre, der ofte med rette eller urette er bekymrede for deres børns skolegang i klasser med en stor andel af tosprogede elever.

Som sagt: Vi afviser det foreliggende forslag. Vi vil afvente DPT's, altså Danmarks Pædagogiske Instituts, rapport om modersmålsundervisningens betydning, og så vil vi arbejde videre med, hvordan vi kan styrke indsatsen for de tosprogede børns tilegnelse af det danske sprog.

Henning Urup (V):

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse, som det også fremgår af bemærkningerne, og emnet modersmålsundervisning har i øvrigt med Venstre som medforslagsstiller været drøftet ved flere lejligheder her i salen. Det kan derfor næppe være nogen overraskelse, at Venstre er af den opfattelse, at kommunerne bør have mulighed for selv at bestemme, hvorvidt de vil tilbyde modersmålsundervisning eller ej.

Fordelingen af tosprogede børn er således, at ca. halvdelen af alle tosprogede børn i den undervisningspligtige alder er koncentreret i meget få kommuner, nemlig ca. 10 af landets i alt 275 kommuner. Udfordringen er derfor enormt forskellig fra kommune til kommune, og det er derfor vigtigt, at kommunerne selv får lov til at tilrettelægge tingene bedst muligt.

Kommuner med et meget stort antal fremmedsprogede børn vil langt lettere kunne tilbyde modersmålsundervisning med fornuftigere holdstørrelser end andre kommuner med meget få fremmedsprogede børn. Kommunerne kan måske med henblik på senere hjemsendelse finde det hensigtsmæssigt at tilbyde modersmålsundervisning, men i de tilfælde, hvor målet er en integration, er ressourcerne langt bedre anvendt på en styrkelse af danskundervisningen. Ønsker man så som fremmed at tilegne sig færdigheder i sit modersmål, må man tage selvstændige initiativer, eventuelt gennem folkeoplysningsloven.

Venstre kan således ikke støtte forslaget om totalt stop for modersmålsundervisning i folkeskolen, men vi støtter hellere end gerne en afskaffelse af kommunernes forpligtelse til at tilbyde modersmålsundervisning.

Frank Dahlgaard (KF):

Det Konservative Folkeparti har en vis sympati for dette forslag, fordi vi mener, at hovedindsatsen i den danske folkeskole med hensyn til sprog skal gå på at lære børnene dansk og ikke bruge kræfter og ressourcer og tid på eksotiske fremmedsprog som arabisk og swahili, og hvad det nu kan være. Det er dansk, der er brug for, og det er også dansk, der er brug for for de fremmedsprogede eller tosprogede børn, eller hvad man nu vil kalde dem. Det er dem, som skal leve og vokse op, arbejde og virke her i Danmark, og derfor er det helt afgørende, at det er dansk, der er deres sprog.

Vi mener derfor, det er et godt signal at sende ud, at det ikke skal være en pligt for kom-